

Α΄ Βα κεφ. 20΄
Β΄ Βα κεφ. 1΄ 9

Δαβίδ και Ίωνάθαν

Έχετε ακούσει, παιδιά, για συλλέκτες πολύτιμων λίθων; Είχα ακούσει για κάποιον συλλέκτη ότι κατάφερε να συμπληρώσει την πλούσια συλλογή του μ' ένα πολύ σπάνιο πέτρωμα. Καταλαβαίνετε πόσο πολύ θά πρόσεχε να μὴν τό χάσει!

Γιά ένα τέτοιο πολύτιμο πετράδι, για έναν θησαυρό ανεκτίμητο θά σᾶς μιλήσω σήμερα, παιδιά, πὶό πολύτιμο κι ἀπό τό ἀκριβό πετράδι τοῦ συλλέκτη: γιά τόν **θησαυρό** τῆς φιλίας. Θά σᾶς παρουσιάσω δύο φίλους, πού συνδέθηκαν μέ **φιλία ἀληθινή, δυνατή καί ἰσόβια**, μιά φιλία πού κράτησε καί μετὰ τόν θάνατο τοῦ ἑνός φίλου.

Τόν ἕναν ἀπό τούς δύο φίλους τόν γνωρίζετε. Εἶναι ὁ **Δαβίδ**, τό παιδί πού ἀγαποῦσε πολύ τόν Θεό κι ἔγραφε γι' Αὐτόν τραγούδια. Στό παλάτι τοῦ βασιλιᾶ Σαούλ, ὅπου τόν ὀδήγησε τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ, γνωρίστηκε μέ τόν γιό τοῦ βασιλιᾶ, τόν **Ίωνάθαν**. Ὁ Ίωνάθαν **ἐκτίμησε** τόν Δαβίδ γιά τήν **πίστη** του στόν Θεό καί γιά τήν **ἀρετή** του. Καί ὁ Δαβίδ θέλησε νά ἔχει φίλο του τόν Ίωνάθαν, ὄχι γιατί ἦταν βασιλόπουλο, ἀλλά γιατί ἦταν κι αὐτός πιστό παιδί τοῦ Θεοῦ.

Συνδέθηκαν, λοιπόν, οί δύο τους μέ μία πολύ γερή φιλία. Κι όταν ό Δαβίδ πέτυχε κάποιες θριαμβευτικές νίκες, ό Ίωνάθαν χαιρόταν καί **καμάρωνε γιά τίς νίκες τοῦ φίλου του** σάν νά ΄ταν δικές του. Τοῦ χάρισε μάλιστα τόν μανδύα του, τό ζίφος, τό τόξο καί τή ζώνη του.

Ἐνῶ ὅμως ό Ίωνάθαν δέν ζήλευε ἀλλ΄ ἀγαποῦσε τόν φίλο του τόν Δαβίδ, ό βασιλιάς Σαούλ ἄφησε νά ριζώσει στήν καρδιά του τό σουβλερό **ἀγκάθι τοῦ φθόνου**. Ἐπέφερε όταν ἄκουγε τόν λαό ν΄ ἀποδίδει τιμή καί δόξα στόν Δαβίδ. Φοβόταν μήπως τό νεαρό τσομπανόπουλο τῆς Βηθλεέμ τοῦ πάρει τόν θρόνο. Κι ἔφτασε στό σημεῖο νά θέλει νά τόν σκοτώσει.

ἘΊωνάθαν δέν φοβήθηκε μήπως χάσει τόν θρόνο; Ὁχι, καθόλου δέν τόν ἐπηρέασε ό πατέρας του. Ἀντίθετα, μιλοῦσε πάντοτε μέ τά καλύτερα λόγια γιά τόν Δαβίδ. **Τοῦ ἄρσσε νά πλέκει τό ἐγκώμιο τοῦ φίλου του**· νά παινεύει τά χαρίσματά του, νά διηγεῖται τά λαμπρά κατορθώματά του. Καί **δέν ἔχανε εὐκαιρία νά τόν ὑπερασπίζειται**.

- Γιατί δέν ἦρθε στό τραπέζι ό γιός τοῦ Ἰεσσαί οὔτε χθές οὔτε σήμερα; ρώτησε μία μέρα ό Σαούλ τόν Ίωνάθαν.

- Τοῦ ἔδωσα ἄδεια νά πάει μέχρι τή Βηθλεέμ, ἀπαντᾷ ό Ίωνάθαν.

ἘΊωνάθαν γίνεται ἔξαλλος.

- Ἀκόμη δέν κατάλαβες ὅτι πρέπει νά λείψει ἀπό τή μέση αὐτός ό μεγάλος ἐχθρός; Ὅσο αὐτός ζεῖ, ό θρόνος εἶναι χαμένος γιά σένα! φωνάζει ὀργισμένος.

- Μά τί κακό ἔκανε; ρωτᾷ ό Ίωνάθαν.

Ἀντί γιά ἄλλη ἀπάντηση, ό πατέρας του ἀρπάζει ἀγριεμένος τό δόρυ του γιά νά τόν χτυπήσει. ἘΊωνάθαν ἀναπηδᾷ καί σώζεται. Φεύγει μέ βαρειά καρδιά, πολύ λυπημένος. Κατάλαβε πλέον ὅτι δέν μπορεῖ νά ἐπιστρέψει στό παλάτι ό ἀγαπημένος του φίλος, διότι κινδυνεύει ἠ ζωή του.

Τὴν ἄλλη μέρα τό πρῶί μαζί μ' ἕναν νεαρό δοῦλο ὁ Ἰωνάθαν βγαίνει στόν κάμπο. Ἦταν ἐκεῖ κρυμμένος ὁ Δαβίδ. «Τρέξε», λέει ὁ Ἰωνάθαν στόν δοῦλο του, «νά βρεῖς καί νά μοῦ φέρεις τά βέλη πού ρίχνω μέ τό τόξο μου» (δείχνουμε τὴν εἰκόνα, βλ. Ἡ Βίβλος, σ. 244-245). Τρέχει ὁ δοῦλος καί ὁ Ἰωνάθαν φωνάζει δυνατά: «Τρέχα γρήγορα, μή σταματᾶς!». Ὁ Δαβίδ πού τόν ἄκουσε κατάλαβε. Εἶχαν συνεννοηθεῖ πῶς ἂν ἀκούσει αὐτὴ τὴ συνθηματικὴ φράση, σημαίνει ὅτι εἶναι δύσκολα τά πράγματα καί πρέπει τό γρηγορότερο νά φύγει μακριά.

Ὁ δοῦλος, ἀφοῦ μάζεψε τά βέλη, γυρνᾶ πίσω στὴν πόλη. Ὁ Ἰωνάθαν μένει ν' ἀποχαιρετήσῃ, ἴσως γιὰ πάντα, τόν φίλο του. Βγαίνει ἀπό τὴν κρυψώνα του ὁ Δαβίδ καί τρεῖς φορές προσκυνᾶ τόν γιό τοῦ βασιλιᾶ Σαούλ, τόν φίλο του τόν ἀγαπημένο, γιὰ νά τοῦ ἀποδώσῃ τὴ βασιλικὴ τιμὴ. Ὁ Ἰωνάθαν τόν κλείνει στὴν ἀγκαλιά του. Καί οἱ δύο ξεσποῦν σέ ἀναφιλητά. Ἐκλαιγαν γιὰ πολλὴ ὥρα. Εἶχε φτάσει ἡ στιγμὴ ν' ἀποχωριστοῦν ὁ ἕνας τόν ἄλλον καί τούς στοίχιζε πολὺ αὐτός ὁ χωρισμός. Μέ δάκρυα στά μάτια δίνουν μιά ἱερὴ ὑπόσχεση: **Νά μείνουν γιὰ πάντα φίλοι, φίλοι καί μετὰ τόν θάνατο!** «Πήγαινε στό καλό, Δαβίδ!», τοῦ λέει ὁ Ἰωνάθαν, «ὁ Κύριος εἶναι μάρτυρας τῆς ἱερῆς φιλίας μας. Παντοτινὰ θά ἴμαστε φίλοι· κι ἐμεῖς καί τά παιδιὰ μας!».

Ἀπὸ κείνη τὴ μέρα πέρασαν πολλὰ χρόνια. Ὁ Δαβίδ μπῆκε σέ μεγάλες περιπέτειες ἐξαιτίας τῆς κακίας τοῦ Σαούλ. Ἡ ἀνεξίκακη καρδιά του ὅμως πάντοτε τόν συγχωροῦσε.

Ἦταν κυνηγημένος ἀκόμη ἀπὸ τόν βασιλιά, ὅταν ἔμαθε τὴν εἶδηση: ὁ Σαούλ καί ὁ Ἰωνάθαν σκοτώθηκαν μαζί σέ μιά μάχη. Πόνεσε τόσο πολὺ ὁ Δαβίδ! Ἔχυσε δάκρυα πικρά, νήστεψε κι ἄφησε τόν πόνο τῆς καρδιάς του νά ξεχειλίσει, νά γίνῃ **θρῆνος** γιὰ τούς ἀγαπημένους του. Νά μέ ποιά λόγια τούς θρήνησε:

«Πῶς ἔπεσαν οἱ δυνατοί! Ἄς μὴν τό μάθουν οἱ ἐχθροί! Στό μέρος ὅπου ἔπεσαν δροσιά ποτέ νά μὴν κατέβει!

Ποιέ δέν άστοχοῦσε τό τόξο τοῦ Ἰωνάθαν καί τό σπαθί τοῦ βασιλιᾶ Σαούλ! Σαούλ καί Ἰωνάθαν, ἀγαπημένοι καί ἐκλεκτοί, οὔτε ό θάνατος σᾶς χώρισε.

Σάν τούς ἀετούς γοργοί καί ἰσχυροί σάν τά λιοντάρια! Πῶς ἔπεςαν οί δυνατοί!

Πονῶ γιά σένα, ἀδερφέ μου Ἰωνάθαν, φίλε μου πολυαγαπημένο...».

Μά δέν ἔμεινε μόνο νά θρηνεῖ ό Δαβίδ. "Όταν ἀνακηρύχθηκε βασιλιάς, ἔψαξε νά βρεῖ ποιός ἀπέμεινε ἀπό τήν οἰκογένεια τοῦ Σαούλ. Θέλησε νά δείξει τήν εὐνοιά του γιά χάρη τοῦ φίλου του Ἰωνάθαν! Δέν ζέχασε τήν ὑπόσχεση πού τοῦ εἶχε δώσει: Νά μείνουν φίλοι γιά πάντα, ἀκόμη καί μετᾶ τόν θάνατο. **Ἄ φίλος πέθανε, ἡ φιλία ὁμως ὄχι!**

Πληροφορήθηκε, λοιπόν, ὅτι ἀπό τήν οἰκογένεια τοῦ Σαούλ ὄλοι ἔχουν πεθάνει, ἐκτός ἀπό τόν **Μεμφιβοσθέ**, ἕναν γιό τοῦ Ἰωνάθαν, ἀνάπηρο καί στά δύο του πόδια. Γιά δέστε, παιδιά, τί συγκινητικό! Ἄ Δαβίδ στέλνει ὑπηρέτες νά ὀδηγήσουν τόν Μεμφιβοσθέ στό παλάτι. Δίνει ἐντολή νά τρώει καθημερινά μαζί του στό ἴδιο βασιλικό τραπέζι. Κι ἐπιπλέον, τοῦ παραχωρεῖ ὄλα τά χωράφια τοῦ παπποῦ του Σαούλ. Ἄ ἀνάπηρος γιός τοῦ Ἰωνάθαν ἔζησε τά ὑπόλοιπα χρόνια τῆς ζωῆς του σάν νά ἦταν γιός τοῦ Δαβίδ!

Φιλία

Φάνηκε, στ' ἀλήθεια, πιστός φίλος ό Δαβίδ! Ἄ Ἰωνάθαν εἶχε κάνει πολύ **καλή ἐπιλογή**. Ἄζιζε νά κάνει ἕναν τέτοιο φίλο. Θυμάστε, παιδιά, γιατί τόν διάλεξε γιά φίλο του; Θαύμασε τόν Δαβίδ **γιά τήν πίστη του καί γιά τήν ἀρετή του**.

Ἄσεῖς ἄραγε μέ τί **κριτήρια** διαλέγετε τόν φίλο σας; Κοιτάζετε τήν ἐξωτερική του ἐμφάνιση, τά μοντέρνα ροῦχα, τό χιοῦμορ, τά τα-

λέντα του; Ἄν εἶναι εὐχάριστος σὴν παρέα, ἂν εἶναι καλὸς μαθητῆς, ἂν ἔχει μορφωμένους γονεῖς...; Ὁ Ἰωνάθαν διάλεξε γιὰ φίλο του τὸ πιστό καὶ ἐνάρετο παιδί τοῦ Θεοῦ. Ψάξτε νὰ βρεῖτε κι ἐσεῖς ἓνα τέτοιο παιδί, πού ν' ἀγαπᾷ τὸν Θεὸ καὶ νὰ ζεῖ σύμφωνα μέ τὸ θέλημά Του! Αὐτὸ τὸ παιδί ἀξίζει νὰ γίνῃ ὁ φίλος σας. Δέν θά προδώσει ποτέ τὴ φιλία σας.

Οἱ φίλοι μας παίζουν πολὺ **σημαντικὸ ρόλο στὴ ζωὴ μας**. Κάποια παιδιά, ἐνῶ ἦταν πολὺ καλὰ, δέν πρόσεξαν, ἔμπλεξαν μέ κακές παρέες καὶ αὐτές ὁδήγησαν τὰ βήματά τους **σέ ἄσχημα μονοπάτια**. Τὰ ἀπομάκρυναν ἀπὸ τὸ κατηχητικό, ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὰ παρέσυραν σὴν ἁμαρτία.

Γι' αὐτὸ, **ἰδιαίτερα τὸ καλοκαίρι** πού θά ἔχετε περισσότερο ἐλεύθερο χρόνο καὶ εὐκαιρίες γιὰ νὰ βρεθεῖτε μέ τούς παλιούς σας φίλους ἢ γιὰ νὰ κάνετε νέες φιλίες, προσέξτε ποιούς φίλους θά διαλέξετε. Γιὰ νὰ σᾶς βοηθήσω, θά σᾶς δώσω σήμερα τὸν «δεκάλογο τοῦ καλοῦ φίλου» (βλ. *ἐποπτικὸ ὑλικό*):

Ἔνας φίλος εἶναι καλὸς ὅταν...

- * Ἀγαπᾷ τὸν Θεὸ καὶ ἐκκλησιάζεται.
- * Σέβεται τούς γονεῖς του καὶ τούς γονεῖς μου καὶ δέν ζητᾷ νὰ κάνουμε τίποτε κρυφὰ ἀπ' αὐτούς.
- * Δέν μέ συμβουλεύει νὰ λέω ψέματα, ἀλλὰ εἶναι καὶ ὁ ἴδιος εἰλικρινής.
- * Δέν μέ καλεῖ σέ ἄσχημες διασκεδάσεις.
- * Εἶναι εὐγενικός καὶ δίκαιος.
- * Δέν λέει ἄπρεπες κουβέντες οὔτε κάνει αἰσχρὲς χειρονομίες.
- * Δέν ἀπαιτεῖ νὰ γίνῃται πάντα ὅ,τι θέλει αὐτός.

- * Είναι έξυπνη και πρόθυμη να βοηθά, ιδιαίτερα στις δύσκολες ώρες.
- * Δεν είναι φθονερός, αλλά χαίρεται και με τη δική του πρόοδο.
- * Δεν θέλει να έχουμε αποκλειστικά αυτόν μόνο φίλο.

**Βρήκες φίλο καλό;
Βρήκες μεγάλο θησαυρό!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. *Ὁ δεκάλογος τοῦ καλοῦ φίλου.*
2. *Ἀκροσυχίδα.*